Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
C-serie

C/2024/2984

29.4.2024

Bekendmaking van een mededeling van de goedkeuring van een standaardwijziging van een productdossier voor een naam in de wijnsector als bedoeld in artikel 17, leden 2 en 3, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/33 van de Commissie

(C/2024/2984)

Deze mededeling wordt bekendgemaakt overeenkomstig artikel 17, lid 5, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/33 van de Commissie ([1]).

MEDEDELING VAN DE GOEDKEURING VAN EEN STANDAARDWIJZIGING

“Bourgogne”

PDO-FR-A0650-AM03

Datum van mededeling: 1.2.2024

BESCHRIJVING VAN EN REDENEN VOOR DE GOEDGEKEURDE WIJZIGING

1. Opbrengst

In deel VIII van hoofdstuk I, punt 2 wordt de (maximale) opbrengst voor witte wijnen verhoogd van 75 hl/ha tot 77 hl/ha.

Voor alle aanvullende geografische aanduidingen zijn de maximale opbrengsten voor witte wijnen verhoogd, uitgezonderd de grote wijngaarden met de aanvullende geografische aanduidingen “Hautes Côtes de Beaune” en “Hautes Côtes de Nuits”. Deze wijngaarden hebben namelijk volgens de vastgestelde productievoorschriften reeds hun maximaal mogelijke opbrengst bereikt.

De opbrengstwaarden zijn verhoogd om rekening te houden met het probleem van de klimaatverandering, dat onvoorziene omstandigheden veroorzaakt die van invloed zijn op terugkerende oogsttekorten.

Punt 5 van het enig document is gewijzigd, uitsluitend voor witte wijnen.

2. Wijziging van de controlestructuur

Deel II van hoofdstuk III van het productdossier is gewijzigd, omdat de redactionele regels zijn herzien.

Deze wijziging heeft geen gevolgen voor het enig document.

ENIG DOCUMENT

1. Naam/Namen

Bourgogne

2. Type geografische aanduiding

BOB – beschermde oorsprongsbenaming

3. Categorieën wijnbouwproducten

1. Wijn

([1]) PB L 9 van 11.1.2019, blz. 2.

4. **Beschrijving van de wijn(en)**

KORTE BESCHRIJVING

Het gaat om niet-mousserende droge, witte, rode of roséwijnen: a) De witte wijnen hebben een natuurlijk alcoholvolumegehalte van ten minste 10,5 %; de rode en roséwijnen hebben een natuurlijk alcoholvolumegehalte van ten minste 10,2 %. b) Na verrijking hebben de wijnen ten hoogste het volgende totale alcoholvolumegehalte: Witte wijnen 13 % Rode en roséwijnen 13,2 %. c) De rode wijnen hebben in het verpakkingsstadium een appelzuurgehalte van ten hoogste 0,4 gram per liter. d) De wijnen die voor consumptie gereed zijn, hebben een maximaal gehalte aan fermenteerbare suikers (glucose + fructose) van: KLEUR VAN DE WIJNEN, MAXIMAAL GEHALTE AAN FERMENTEERBARE SUIKERS (glucose + fructose) witte wijnen – 3 gram per liter; - of 4 gram per liter, indien het totale zuurgehalte 55,10 milli-equivalent per liter of meer bedraagt. rode wijnen 2 gram per liter roséwijnen 3 gram per liter e)

De overige analysecriteria zijn in overeenstemming met de waarden die zijn vastgelegd in de Europese regelgeving.

De rode en roséwijnen hebben vaak een verfijnde, fluweelzachte en mooi fruitige tanninestructuur. De witte wijnen, die worden bereid uit het ras chardonnay B, hebben een zachte smaak, met de zuurgraad die nodig is voor een evenwichtige structuur en een goede houdbaarheid. Deze wijnen kunnen krachtig zijn. De grote breedte van het geografische gebied komt nauwkeurig in de wijnen tot uitdrukking. In Yonne zijn de wijnen veelal gestructureerd door een goed aanwezige zuurgraad, die contrasteert met de meer soepele expressie van wijnen uit het zuidelijke deel van het geografische gebied.

Algemene analytische kenmerken

— Maximaal totaal alcoholgehalte (in volumeprocent)

— Minimaal effectief alcoholgehalte (in volumeprocent)

— Minimale totale zuurgraad:

— Maximaal gehalte aan vluchtige zuren (in milli-equivalent per liter)

— Maximaal totaalgehalte aan zwaveldioxide (in milligram per liter)

5. **Wijnbereidingsprocedés**

5.1. *Specifieke oenologische procedés*

Specifiek oenologisch procedé

a) Voor de rode wijnen zijn subtractieve verrijkingstechnieken toegestaan binnen de grenzen van een maximale concentratie van 15 %.

b) Bij de bereiding van de roséwijnen is het gebruik van houtskool voor oenologische doeleinden, als afzonderlijk product en in mengsels, verboden.

c) Het gebruik van stukjes hout is verboden.

d) Na verrijking bedraagt het totale alcoholvolumegehalte van de wijnen ten hoogste:

Witte wijnen 13 %

Rode en roséwijnen 13,2 %

Naast de bovengenoemde bepalingen moeten de wijnen wat oenologische procedés betreft voldoen aan de verplichtingen die zijn vastgesteld op communautair niveau en in het Franse wetboek landbouw en zeevisserij (“Code rural et de la pêche maritime”).

1. Beplantingsdichtheid

Teeltwijze

ALGEMENE BEPALINGEN

De minimale beplantingsdichtheid van de wijngaarden bedraagt 5 000 wijnstokken per hectare. De afstand tussen de rijen van de wijnstokken bedraagt ten hoogste 2,20 meter;

— Wanneer de beplantingsdichtheid meer dan 8 000 wijnstokken per hectare bedraagt, bedraagt de afstand tussen de wijnstokken binnen eenzelfde rij ten minste 0,50 meter;

— Wanneer de beplantingsdichtheid 8 000 wijnstokken of minder per hectare bedraagt, is de afstand tussen de wijnstokken binnen eenzelfde rij ten minste 0,80 meter;

De minimale beplantingsdichtheid van wijngaarden zonder rijen bedraagt 9 000 wijnstokken per hectare. De afstand tussen de wijnstokken bedraagt ten minste 0,50 meter.

BIJZONDERE BEPALING

In het specifieke wijnbouwgebied van de gecontroleerde oorsprongsbenaming "Bourgogne", gevolgd door de aanvullende geografische aanduidingen "Hautes Côtes de Beaune" en "Hautes Côtes de Nuits", hebben de wijngaarden een beplantingsdichtheid van ten minste 4 000 wijnstokken per hectare, waarbij de afstand tussen de rijen ten hoogste 3 meter bedraagt.

2. Regels voor het snoeien

Teeltwijze

De wijnstokken worden gesnoeid volgens de volgende voorschriften:

AFSTAND TUSSEN DE RIJEN, KLEUR VAN DE WIJNEN, LIGGING VAN DE WIJNSTOKKEN

REGELS VOOR HET SNOEIEN

Algemene bepalingen

Witte wijnen

— hetzij kort gesnoeid (Royat- en tweezijdige cordonsnoei), met niet meer dan tien ogen per vierkante meter;

— hetzij hoog gesnoeid in enkelvoudige of dubbele Guyot-snoei, met niet meer dan achtenhalf oog per vierkante meter.

Witte wijnen (alleen in de gemeenten van het departement Rhône en in de gemeenten van het departement Saône-et-Loire die deel uitmaken van het specifieke wijnbouwgebied van de gecontroleerde oorsprongsbenaming "Mâcon")

- gesnoeid volgens de "taille à queue du Mâconnais", met niet meer dan tien ogen per vierkante meter.

Witte wijnen (met uitzondering van de gemeenten in het departement Rhône en de gemeenten in het departement Saône-et-Loire die deel uitmaken van het specifieke wijnbouwgebied van de gecontroleerde oorsprongsbenaming "Mâcon")

- gesnoeid volgens de "Chablis-snoei", met niet meer dan achtenhalf oog per vierkante meter.

Rode en roséwijnen

— hetzij kort gesnoeid (Royat- en tweezijdige cordonsnoei, gobelet- en waaiersnoei), met niet meer dan tien ogen per vierkante meter;

— hetzij hoog gesnoeid in enkelvoudige of dubbele Guyot-snoei, met niet meer dan acht ogen per vierkante meter.

3. Specifieke regels voor het snoeien

Teeltwijze

Bijzondere regels voor wijnstokken van het specifieke wijnbouwgebied van de gecontroleerde oorsprongsbenaming “Bourgogne”, gevolgd door de aanvullende geografische aanduidingen “Hautes Côtes de Beaune” en “Hautes Côtes de Nuits” (“grote” wijngaarden)

De wijnstokken worden gesnoeid:

— hetzij kort (Royat-snoei en tweezijdige cordonsnoei);

— hetzij hoog in enkelvoudige of dubbele Guyot-snoei.

Het aantal ogen per vierkante meter is hoogstens zes.

Het is verboden meerdere vruchttakken op hetzelfde ijzerdraad aan te brengen.

Bijzondere bepalingen

De enkelvoudige Guyot-snoei kan worden aangepast:

— met een tweede vruchttak, waardoor de positie van de legger jaarlijks kan wisselen;

— met een verkorte legger met maximaal drie ogen en een vruchttak met maximaal twee ogen.

Ongeacht de snoeiwijze kunnen de wijnstokken zo worden gesnoeid dat ze extra ogen vertonen, op voorwaarde dat het aantal vruchtdragende takken van dat jaar tijdens het fenologische stadium dat overeenkomt met elf of twaalf bladeren, niet groter is dan het voor de snoeiregels vastgelegde aantal ogen per vierkante meter.

5.2. *Maximumopbrengsten*

1. Witte wijnen

77 hectoliter per hectare

2. Rode en roséwijnen

69 hectoliter per hectare

3. Witte wijn AOC Bourgogne + DGC (aanvullende geografische aanduiding)

77 hectoliter per hectare

4. Rode en roséwijn AOC Bourgogne + DGC

67 hectoliter per hectare

5. Witte wijn AOC Bourgogne + DGC “Hautes Côtes de Beaune” en “Hautes Côtes de Nuits”

77 hectoliter per hectare

6. Rode en roséwijn AOC Bourgogne + DGC “Hautes Côtes de Beaune” en “Hautes Côtes de Nuits”

66 hectoliter per hectare

7. Witte wijn AOC Bourgogne + DGC “Tonnerre”

77 hectoliter per hectare

8. Witte wijn AOC Bourgogne + DGC “Hautes Côtes de Beaune” en “Hautes Côtes de Nuits” (“grote” wijngaarden)

65 hectoliter per hectare

6. **Afgebakend geografisch gebied**

De oogst van de druiven en de vinificatie en bereiding van de wijn worden uitgevoerd op het grondgebied van de volgende gemeenten:

WITTE, RODE EN ROSEWIJNEN

— departement Côte-d'Or:

Aloxe-Corton, Ancey, Arcenant, Auxey-Duresses, Baubigny, Beaune, Belan-sur-Ource, Bévy, Bissey-la-Côte, Bligny-lès-Beaune, Boncourt-le-Bois, Bouix, Bouze-lès-Beaune, Brion-sur-Ource, Brochon, Chambolle-Musigny, Charrey-sur-Seine, Chassagne-Montrachet, Chaumont-le-Bois, Chaux, Chenôve, Chevannes, Chorey-lès-Beaune, Collonges-lès-Bévy, Comblanchien, Corcelles-les-Monts, Corgoloin, Cormot-le-Grand, Corpeau, Couchey, Curtil-Vergy, Daix, Dijon, Echevronne, L'Etang-Vergy, Fixin, Flagey-Echézeaux, Fussey, Gevrey-Chambertin, Gilly-lès-Cîteaux, Gomméville, Griselles, Ladoix-Serrigny, Larrey, Magny-lès-Villers, Mâlain, Marcenay, Marey-lès-Fussey, Marsannay-la-Côte, Massingy, Mavilly-Mandelot, Meloisey, Messanges, Meuilley, Meursault, Molesme, Monthelie, Montliot-et-Courcelles, Morey-Saint-Denis, Mosson, Nantoux, Noiron-sur-Seine, Nolay, Nuits-Saint-Georges, Obtrée, Pernand-Vergelesses, Plombières-lès-Dijon, Poinçon-lès-Larrey, Pommard, Pothières, Premeaux-Prissey, Puligny-Montrachet, Reulle-Vergy, La Rochepot, Saint-Aubin, Saint-Romain, Santenay, Savigny-lès-Beaune, Segrois, Talant, Thoires, Vannaire, Vauchignon, Villars-Fontaine, Villedieu, Villers-la-Faye, Villers-Patras, Vix, Volnay, Vosne-Romanée en Vougeot;

— departement Rhône:

Charentay;

— departement Saône-et-Loire:

Aluze, Ameugny, Azé, Barizey, Berzé-la-Ville, Berzé-le-Châtel, Bissey-sous-Cruchaud, Bissy-la-Mâconnaise, Bissy-sous-Uxelles, Bissy-sur-Fley, Blanot, Bonnay, Bouzeron, Boyer, Bray, Bresse-sur-Grosne, Burgy, Burnand, Bussières, Buxy, Cersot, Chagny, Chaintré, Chamilly, Champagny-sous-Uxelles, Châtenay, Change, Chapaize, La Chapelle-sous-Brancion, Charbonnières, Chardonnay, Charnay-lès-Mâcon, Charrecey, Chasselas, Chassey-le-Camp, Château, Cheilly-lès-Maranges, Chenôves, Chevagny-lès-Chevrières, Chissey-lès-Mâcon, Clessé, Cortambert, Cortevaix, Couches, Crêches-sur-Saône, Créot, Cruzille, Culles-les-Roches, Curtil-sous-Burnand, Davayé, Dennevy, Dezize-lès-Maranges, Donzy-le-National, Dracy-lès-Couches, Dracy-le-Fort, Epertully, Etrigny, Farges-lès-Mâcon, Fleurville, Fley, Fontaines, Fuissé, Genouilly, Germagny, Givry, Grevilly, Hurigny, Igé, Jalogny, Jambles, Jugy, Jully-lès-Buxy, Lacrost, Laives, Laizé, Leynes, Lournand, Lugny, Mâcon, Malay, Mancey, Martailly-lès-Brancion, Massy, Mellecey, Mercurey, Milly-Lamartine, Montagny-lès-Buxy, Montbellet, Montceaux-Ragny, Moroges, Nanton, Ozenay, Paris-l'Hôpital, Péronne, Pierreclos, Plottes, Préty, Prissé, Remigny, La Roche-Vineuse, Rosey, Royer, Rully, Saint-Albain, Saint-Amour-Bellevue, Saint-Boil, Saint-Clément-sur-Guye, Saint-Denis-de-Vaux, Saint-Désert, Saint-Gengoux-de-Scissé, Saint-Gengoux-le-National, Saint-Gilles, Saint-Jean-de-Trézy, Saint-Jean-de-Vaux, Saint-Léger-sur-Dheune, Saint-Mard-de-Vaux, Saint-Martin-Belle-Roche, Saint-Martin-du-Tartre, Saint-Martin-sous-Montaigu, Saint-Maurice-des-Champs, Saint-Maurice-de-Satonnay, Saint-Maurice-lès-Couches, Saint-Pierre-de-Varennes, Saint-Sernin-du-Plain, Saint-Vallerin, Saint-Vérand, Saint-Ythaire, La Salle, Salornay-sur-Guye, Sampigny-lès-Maranges, Santilly, Sassangy, Saules, Savigny-sur-Grosne, Sennecey-le-Grand, Senozan, Sercy, Serrières, Sigy-le-Châtel, Sologny, Solutré-Pouilly, Tournus, Uchizy, Vaux-en-Pré, Vergisson, Vers, Verzé, Le Villars, La Vineuse, Vinzelles en Viré;

— departement Yonne:

Accolay, Asquins, Augy, Auxerre, Beine, Bernouil, Béru, Bleigny-le-Carreau, Chablis, Champvallon, La Chapelle-Vaupelteigne, Charentenay, Chemilly-sur-Serein, Cheney, Chichée, Chitry, Collan, Coulanges-la-Vineuse, Courgis, Cravant, Dannemoine, Dyé, Epineuil, Escolives-Sainte-Camille, Fleys, Fontenay-près-Chablis, Irancy, Joigny, Junay, Jussy, Lignorelles, Ligny-le-Châtel, Maligny, Migé, Molosmes, Mouffy, Poilly-sur-Serein, Préhy, Quenne, Saint-Bris-le-Vineux, Saint-Cyr-les-Colons, Saint-Père, Serrigny, Tharoiseau, Tonnerre, Tronchoy, Val-de-Mercy, Venoy, Vermenton, Vézelay, Vézinnes, Villy, Vincelottes, Viviers en Volgré.

WITTE WIJNEN

— departement Rhône:

Anse, Bagnols, Blacé, Le Bois-d'Oingt, Le Breuil, Charnay, Châtillon, Chessy, Cogny, Corcelles-en-Beaujolais, Denicé, Frontenas, Gleizé, Jarnioux, Lacenas, Lachassagne, Lancié, Légny, Liergues, Lucenay, Marcy, Moiré, Morancé, Nuelles, Oingt, Pommiers, Pouilly-le-Monial, Rivolet, Saint-Germain-sur-l'Arbresle, Saint-Jean-des-Vignes, Saint-Julien, Saint-Laurent-d'Oingt, Theizé, Ville-sur-Jarnioux.

RODE EN ROSÉWIJNEN

— departement Rhône:

Cercié, Chénas, Chiroubles, Emeringes, Fleurie, Juliénas, Jullié, Lantignié, Odenas, Quincié-en-Beaujolais, Régnié-Durette, Saint-Etienne-la-Varenne, Saint-Lager en Villié-Morgon.

— departement Saône-et-Loire: La-Chapelle-de-Guinchay, Pruzilly, Romanèche-Thorins.

7. **Wijndruivenrassen**

Chardonnay B

César N

Gamay N

Pinot blanc B

Pinot gris G

Pinot noir N

8. **Beschrijving van het (de) verband(en)**

8.1. *a) Beschrijving van de natuurlijke factoren die bijdragen tot het verband*

Het geografische gebied ligt op de reliëfs waar van oudsher aan wijnbouw wordt gedaan in de departementen Yonne, Côte-d'Or, Saône-et-Loire en Rhône. Het strekt zich zo uit over het grondgebied van meer dan 300 gemeenten.

Het omvat een reeks wijngaarden die min of meer los van elkaar liggen binnen de "Bourgogne viticole", over een afstand van ongeveer 250 kilometer van noord naar zuid.

Alle wijngaarden worden gekenmerkt door hun specifieke landschappen, geologie en klimaat.

De wijngaarden van Yonne en "Châtillonnais", in het noorden van "Côte d'Or", liggen op de cuestas van het Parijse bekken, op sedimenten die dateren uit de Boven-Jura, met uitzondering van "Véselien" die op formaties van de Semi-late en Midden-Jura ligt, en van "Jovinien" die op formaties van het Boven-Krijt ligt. De substraten bestaan er over het algemeen uit mergel (kalk-leisteen), en lokaal uit kalksteen. De wijngaarden liggen enkel op de reliëfs van de cuestas die het beste aan het zonlicht zijn blootgesteld, op de flanken van de belangrijkste valleien die de regio afwateren, de Yonne en zijn bijrivieren, de Seine en zijn bijrivieren. Zij liggen op een hoogte tussen 150 meter en 300 meter.

Van Dijon tot aan de omgeving van Lyon vormen de wijngaarden een rechtlijnig, nagenoeg continu reliëf. Het gaat hier over de westkant van de waterloop Bressan, een belangrijke tektonische structuur die is ingezakt tijdens de opheffing van de Alpen. De substraten bestaan voornamelijk uit sediment, kalksteen of mergel en dateren over het algemeen uit de Jura en plaatselijk ook uit de Trias. Plaatselijk, voornamelijk in Saône-et-Loire, werden er wijnstokken geplant in de dagzomende metamorfe en granieten grondgebergten uit het Paleozoïcum, die zure bodems genereren. Hoewel de reliëfs van de achterlanden soms hoog zijn (650 meter in Côte-d'Or, 1 000 meter in "Beaujolais") beperkt de inplanting van de wijnstokken zich tot hoogtes tussen 250 meter en 400 meter. Alle wijngaarden worden gekenmerkt door hun eigen landschappen, geologie en morfologie:

— brede valleien die een hoek vormen in de kalksteenrijke hoogvlaktes van het Parijse bekken;

— een smalle doorlopende strook aan de grens tussen vlakte en hoogvlakte voor “la Côte”;

— een opeenvolging van parallelle reliëfs over een noord-zuidas, de “chaînons” in de “Mâconnais”.

De “Bourgogne viticole” ligt in een eerder fris oceaanklimaat. Dit klimaat wordt gekenmerkt door een gematigde en regelmatige regenval, zonder een echte zomerse droogte. De temperaturen zijn fris, met een gemiddelde jaartemperatuur van 11 °C.

Dit klimaat is uitgesprokener in het departement Yonne en iets zachter in het zuidwesten van de geografische zone door het reliëf van de bergen van de Morvan en Charolais, die beschutting bieden en een föhn-effect hebben. Dit uit zich in een lagere vochtigheid en een temperatuur die hoger is dan de regionale referentietemperatuur.

Het oostelijke deel van de geografische zone heeft te maken met continentale invloeden die zich uiten in relatief lage winterse temperaturen, vriesperiodes die lang en intens kunnen zijn, maar ook in soms erg droge en zonnige naseizoenen.

De meridionale invloeden, die voornamelijk voelbaar zijn in het zuidelijke deel van de geografische zone, genereren tijdelijk hoge zomerse temperaturen en warme zeelucht met zomers onweer als gevolg.

De noordelijke ligging van de wijngaard in Bourgogne heeft een aanzienlijke invloed op de mesoklimatologische omstandigheden voor het wijnbouwpotentieel en zorgt ervoor dat het effect van de omstandigheden in het oogstjaar sterk in de kenmerken van de wijnen tot uiting komt.

De voor de druivenoogst geselecteerde percelen komen overeen met het geheel aan sectoren die van oudsher bekendstaan om hun geschiktheid voor de wijnbouw. Zij liggen bij voorkeur op de hellingen van de belangrijkste reliëfs die goed aan het zonlicht zijn blootgesteld en waar qua warmte en water de beste omstandigheden samenkomen.

8.2. *b) Beschrijving van de menselijke factoren die bijdragen tot het verband*

Er is bewijs dat er al sinds de Gallo-Romeinse periode wijnbouw plaatsvindt (afbeeldingen van wijnstokken in Escolives-Galite-Camille bij Auxerre, een wijnstok uit de eerste eeuw die is opgegraven in Gevrey-Chambertin, de “toespraak voor Constantijn” van Eumenius waarin de wijngaarden van “Pagus arebrignus” bij Beaune in de vierde eeuw worden beschreven). Verbindingsroutes zoals de Saône (amfora’s uit het midden van de eerste eeuw na Christus in Chalon-sur-Saône) of de Via Agrippa hebben de uitbreiding van de wijngaarden vergemakkelijkt.

In de middeleeuwen wonnen de wijngaarden van “Bourgogne” reeds aan economisch belang en waren ze over de grenzen bekend. Auxerre produceerde zogenaamde “Basse Bourgogne” -wijnen, terwijl “Côte d’Or” bekend was om de levering van “Vins de Beaune”.

De rol van kerkelijke structuren (abdijen, bisdommen) en de adel in het ontstaan van de faam van de “Bourgogne” is welbekend. Cluny, Cîteaux, Pontigny, het kapittel van Langres, de hertogen van Bourgondië, ze hebben elk op hun manier bijgedragen aan de opbouw van een vermaarde wijngaard en aan de uitstraling van hun wijnen. Zo was het door de enorme omvang van het hertogdom Bourgondië, dat zich uitstrekte van Mâcon tot Amsterdam, rond de vijftiende eeuw mogelijk aan de handel in “Bourgogne” -wijnen bekendheid te geven en deze te vergemakkelijken.

In de achttiende eeuw ontstaat er een nieuwe economische macht dankzij de belangrijke ontwikkeling van de wijnhandel. De “Bourgogne”-wijnen worden in grote mate afgezet in het noorden van Frankrijk en Europa, zelfs in andere continenten.

De “Bourgogne viticole” krijgt in de loop van de negentiende eeuw echter duidelijk een individueel karakter. Oude of nieuwe administratieve indelingen (provincies of departementen respectievelijk) gaan een economische rol vervullen en stedelijke centra zoals Auxerre, Dijon, Beaune, Chalon-sur-Saône of Mâcon zorgen voor de verdeling van de wijnen uit de regio. Het noorden van “Beaujolais” identificeert zich in deze tijd met de Mâcon-wijnen. De “Tonnerrois” en de “Chatillonais”, die de poort tot de Champagne vormen, richten zich ook op Bourgogne.

De oorsprongsbenaming “Bourgogne” is in 1930 bij vonnis van de rechtbank van Dijon officieel vastgelegd. De grondslagen die in dit eerste vonnis zijn vastgelegd, zijn sindsdien nauwelijks veranderd en de huidige afbakening van het geografische gebied is daaruit voortgevloeid. De gecontroleerde oorsprongsbenaming “Bourgogne” is in 1937 bij decreet erkend.

Het geografische gebied wordt gekenmerkt door een weinig gevarieerd wijnstokrassenbestand. Bij de witte wijnen is chardonnay B het overheersende druivenras, terwijl lokaal ook pinot blanc B voorkomt. Bij de rode en roséwijnen is in de drie noordelijke departementen van Bourgogne vrijwel uitsluitend het ras pinot noir N te vinden, en komt het ras gamay N voor in het zuiden van het geografische gebied. Daarnaast komen het druivenras pinot gris G, plaatselijk "beurot" genoemd, en in Yonne het ras césar N af en toe voor.

Deze rassen zijn waarschijnlijk inheems en nauw verwant ("pinot"-familie) en vanaf de middeleeuwen geselecteerd en aan de plaatselijke omstandigheden aangepast.

De geografische verspreiding van de wijngaarden gaat gepaard met enkele verschillen in de productiemethode. Zo heeft elke streek, dankzij de traditionele knowhow, lokale praktijken bewaard met betrekking tot de teeltmethoden: ombuiging in "Mâconnais", Chablis-snoei in Yonne enz. De wijnbouwarealen zijn daarom kenmerkend voor elke plaats en herkenbaar.

Deze lokale identiteiten worden zichtbaar in de erkenning van aanvullende geografische aanduidingen die overeenkomen met kleine regio's of gemeenten: "Chitry", "Côtes d'Auxerre", "Epineuil", "Tonnerre", "Vézelay", "Coulanges-la-Vineuse", "Hautes-Côtes de Nuits", "Hautes-Côtes de Beaune", "Côte châlonnaise", "Côtes du Couchois" en soms namen van nog kleinere plaatsen: "Côte Saint Jacques", "Le Chapitre", "Chapelle Notre Dame" en "Montrecul".

De producenten waren eerst georganiseerd in lokale vakverenigingen en vervolgens in een overkoepelende bond. Vervolgens richtten zij in 2007 een vakvereniging op waarin alle aangevers van oogsten met de gecontroleerde oorsprongsbenaming "Bourgogne" vertegenwoordigd waren.

De wijngaarden beslaan ongeveer 5 100 hectare, met een jaarlijkse productie van bijna 200 000 hectoliter rode en roséwijnen en 80 000 hectoliter witte wijnen. Meer dan 50 % van deze hoeveelheden heeft een aanvullende geografische aanduiding, waarbij de belangrijkste worden verkocht onder de aanvullende geografische aanduidingen "Hautes Côtes de Beaune" (40 000 hectoliter, 17 % witte wijnen), "Hautes Côtes de Nuits" (33 000 hectoliter, 22 % witte wijnen) en "Côte châlonnaise" (28 000 hectoliter, 29 % witte wijnen). Dankzij hun grote faam wordt, naargelang het jaar, 40 % tot 45 % van de "Bourgogne" -wijnen uitgevoerd.

8.3. *Informatie over de kwaliteit en de kenmerken van de producten*

De rode en roséwijnen hebben vaak een verfijnde, fluweelzachte en mooi fruitige tanninestructuur.

De witte wijnen, die worden bereid uit het ras chardonnay B, hebben een zachte smaak, met de zuurgraad die nodig is voor een evenwichtige structuur en een goede houdbaarheid. Deze wijnen kunnen krachtig zijn.

De grote breedte van het geografische gebied komt nauwkeurig in de wijnen tot uitdrukking. In Yonne zijn de wijnen veelal gestructureerd door een goed aanwezige zuurgraad, die contrasteert met de meer soepele expressie van wijnen uit het zuidelijke deel van het geografische gebied.

8.4. *Oorzakelijke interacties*

De "Bourgogne" is een noordelijke wijngaard waar de wijnstok onderhevig is aan een grote meteorologische beperking. De inplanting beperkt zich hierdoor tot de meest gunstige situaties, met mesoklimaten die warmer en droger zijn dan het regionale klimaat, en met drainerende gronden die het overtollige water kunnen afvoeren terwijl zij toch een goede vruchtbaarheid en snelle opwarming bieden.

De wijngaarden liggen hierdoor geconcentreerd op de belangrijkste – middelhoge – reliëfs, die meestal bestaan uit kalksteen.

De "Bourgogne viticole", waarin kleine regio's met specifieke identiteiten en profielen samenkomen die de regionale productie een zekere diversiteit verschaffen die in de aanvullende geografische aanduidingen tot uiting komt, heeft belangrijke gemeenschappelijke kenmerken:

— een weinig gevarieerd en inheems wijnstokrassenbestand, dat bijzonder aan de bodem- en klimaatgesteldheid is aangepast;

— het monocepage- of quasi-moncepagekarakter van de wijnen.

Deze agronomische eenheid gaat goed samen met de diversiteit van de natuurlijke omstandigheden en de plaatselijke gebruiken, waardoor een breed palet aan witte, rode en roséwijnen wordt geleverd die het zure en fruitige karakter van noordelijke wijnen gemeen hebben. Daarom worden deze wijnen gekenmerkt door een zekere elegantie en zijn ze lang houdbaar.

De klimaatgradiënt is weliswaar bescheiden, maar komt volledig tot zijn recht dankzij de rassen pinot noir N en chardonnay B, die zeer gevoelig zijn voor variaties in de natuurlijke omgeving.

De huidige "Bourgogne viticole" is ontstaan door een relatief recente collectieve dynamiek. Hoewel alle betrokken wijngaarden een prestigieuze geschiedenis kennen, kregen ze pas in de negentiende eeuw een gemeenschappelijke naam.

In 1816 vond Jullien het nog nodig om in zijn werk "Topographie de tous les vignobles connus" zijn keuze te rechtvaardigen om de wijnen van "Basse Bourgogne" (departement Yonne), "Haute Bourgogne" (Côte d'Or en het noorden van Saône-et-Loire), en tot slot "Mâcon-wijnen", waartoe hij "Mâconnais" en een deel van "Beaujolais" rekent, in een en hetzelfde hoofdstuk te behandelen.

De wijnhandel die in de achttiende eeuw is begonnen en de organisatie van de wijnbouw aan het begin van de twintigste eeuw zijn waarschijnlijk bepalend geweest voor het ontstaan van deze Bourgondische identiteit. De handel en vervolgens de producenten zelf kwamen in de plaats van de adel en de kerk, die de "Crus de Bourgogne" van oudsher promootten. Zij namen de economische dimensie van de wijnbouw voor hun rekening en zorgden voor de uitstraling van de wijnen, tot zelfs buiten de Europese grenzen. Dit blijkt uit het werk van abt Arnoux "Dissertation sur la situation de la Bourgogne, sur les vins qu'elle produit …", dat in 1728 in Londen werd gepubliceerd, oorspronkelijk in het Frans en vervolgens in het Engels en het Duits. Thomas Jefferson, toekomstig president van de Verenigde Staten, bracht in 1787 een bezoek aan Bourgogne en bleef tot het einde van zijn leven een belangrijke promotor van de "crus", die mede dankzij hem bekendheid verwierven in Amerika.

9. **Andere essentiële voorwaarden (verpakking, etikettering, andere vereisten)**

Gebied in de onmiddellijke nabijheid (witte, rode en roséwijnen)

Rechtskader:

Nationale wetgeving

Soort aanvullende voorwaarde:

Afwijking betreffende de productie in het afgebakende geografische gebied

Beschrijving van de voorwaarde:

Het gebied in de onmiddellijke nabijheid waar bij wijze van uitzondering de vinificatie en bereiding van de wijnen mogen plaatsvinden, bestaat uit het grondgebied van de volgende gemeenten:

— departement Côte-d'Or:

Agencourt, Argilly, Autricourt, Cérilly, Chambœuf, Channay, Châtillon-sur-Seine, Clémencey, Combertault, Corcelles-les-Arts, Curley, Ebaty, Epernay-sous-Gevrey, Etrochey, Flavignerot, Fleurey-sur-Ouche, Gerland, Grancey-sur-Ource, Lantenay, Levernois, Merceuil, Meursanges, Montagny-lès-Beaune, Nicey, Perrigny-lès-Dijon, Prusly-sur-Ource, Quincey, Ruffey-lès-Beaune, Saint-Bernard, Saint-Philibert, Sainte-Colombe-sur-Seine, Sainte-Marie-la-Blanche, Tailly, Velars-sur-Ouche, Vertault, Vignoles, Villebichot en Villy-le-Moutier;

— departement Rhône:

Alix, L'Arbresle, Les Ardillats, Arnas, Avenas, Beaujeu, Belleville, Belmont d'Azergues, Bully, Chambost-Allières, Chamelet, Chasselay, Chazay-d'Azergues, Dardilly, Dareizé, Dracé, Fleurieux-sur-l'Arbresle, Létra, Limas, Lozanne, Marchampt, Montmelas-Saint-Sorlin, Les Olmes, Le Perréon, Sain-Bel , Saint-Clément-sur-Valsonne, Saint-Cyr-le-Chatoux, Saint-Didier-sur-Beaujeu, Saint-Etienne-des-Oullières, Saint-Georges-de-Reneins, Saint-Jean-d'Ardières, Saint-Just-d'Avray, Saint-Loup, Saint-Romain-de-Popey, Saint-Vérand, Sainte-Paule, Salles-Arbuissonnas-en-Beaujolais, Sarcey, Taponas, Ternand, Vaux-en-Beaujolais, Vauxrenard, Vernay, Villefranche-sur-Saône;

— departement Saône-et-Loire:

Beaumont-sur-Grosne, Chalon-sur-Saône, Champforgeuil, La Chapelle-de-Bragny, La Charmée, Châtenoy-le-Royal, Chaudenay, Cluny, Cormatin, Demigny, Donzy-le-Pertuis, Farges-legrave;s-Chalon, Flagy, Granges, Lalheue, La Loyère, Massilly, Messey-sur-Grosne, Saint-Ambreuil, Saint-Germain-les-Buxy, Saint-Gervais-sur-Couches, Saint-Rémy, Saint-Symphorien-d'Ancelles, Saisy, Sancé, Taizé en Varennes-lès-Macon ;

— departement Yonne:

Aigremont, Annay-Sur-Serein, Arcy-sur-cure, Avallon, Bazarnes, Bessy-sur-Cure, Censy, Champlay, Champs-sur-Yonne, Chamvres, Châtel-Gérard, Chevannes, Coulangeron, Cruzy-le-Châtel, Escamps, Gy-L'Evêque, Héry, Island, Jouancy, Lichères-près-Aigremont, Lucy-sur-Cure, Melisey, Merry-Sec, Molay, Montigny-la-Resle, Moulins-en-Tonnerois, Nitry, Noyers, Ouanne, Paroy-sur-Tholon, Pasilly, Pierre-Perthuis, Pontigny, Roffey, Rouvray, Sacy, Sainte-Pallaye, Sainte-Vertu, Sarry, Senan, Tissey, Vallan, Venouse, Vézannes, Villeneuve-Saint-Salves, Villiers-sur-Tholon, Vincelles en Yrouerre.

Gebied in de onmiddellijke nabijheid (rode en roséwijnen)

Rechtskader:

EU-wetgeving

Soort aanvullende voorwaarde:

Afwijking betreffende de productie in het afgebakende geografische gebied

Beschrijving van de voorwaarde:

Het gebied in de onmiddellijke nabijheid waar bij wijze van uitzondering de vinificatie en bereiding van de wijnen mogen plaatsvinden, bestaat uit het grondgebied van de volgende gemeenten:

RODE EN ROSÉWIJNEN

- departement Rhône: Anse, Bagnols, Blacé, Le Bois-d'Oingt, Le Breuil, Charnay, Châtillon, Chessy, Cogny, Corcelles-en-Beaujolais, Denicé, Frontenas, Gleizé, Jarnioux, Lacenas, Lachassagne, Lancié, Légny, Liergues, Lucenay, Marcy, Moiré, Morancé, Nuelles, Oingt, Pommiers, Pouilly-le-Monial, Rivolet, Saint-Germain-sur-l'Arbresle, Saint-Jean-des-Vignes, Saint-Julien, Saint-Laurent-d'Oingt, Theizé, Ville-sur-Jarnioux.

Gebied in de onmiddellijke nabijheid (witte wijnen)

Rechtskader:

EU-wetgeving

Soort aanvullende voorwaarde:

Afwijking betreffende de productie in het afgebakende geografische gebied

Beschrijving van de voorwaarde:

Het gebied in de onmiddellijke nabijheid waar bij wijze van uitzondering de vinificatie en bereiding van de wijnen mogen plaatsvinden, bestaat uit het grondgebied van de volgende gemeenten:

WITTE WIJNEN

— departement Rhône:

Cercié, Chénas, Chiroubles, Emeringes, Fleurie, Juliénas, Jullié, Lantignié, Odenas, Quincié-en-Beaujolais, Régnié-Durette, Saint-Etienne-la-Varenne, Saint-Lager, Villié-Morgon;

— departement Saône-et-Loire:

La-Chapelle-de-Guinchay, Pruzilly, Romanèche-Thorins.

Rechtskader:

Nationale wetgeving

Soort aanvullende voorwaarde:

Aanvullende bepalingen betreffende de etikettering

Beschrijving van de voorwaarde:

a) De naam van de gecontroleerde oorsprongsbenaming kan worden gevolgd door de aanduiding “clairet” voor wijnen die voldoen aan de productievoorwaarden die voor deze aanduiding zijn vastgesteld.

b) De naam van de gecontroleerde oorsprongsbenaming kan worden gevolgd door onderstaande aanvullende geografische aanduidingen, voor wijnen die voldoen aan de productievoorwaarden die voor deze aanvullende geografische aanduidingen zijn vastgesteld:

— “Chitry”;

— “Côte Chalonnaise”;

— “Côtes d’Auxerre”;

— “Côtes du Couchois”;

— “Côte Saint-Jacques”;

— “Coulanges-la-Vineuse”;

— “Epineuil”;

— “Hautes Côtes de Beaune”;

— “Hautes Côtes de Nuits”;

— “La Chapelle Notre-Dame”;

— “Le Chapitre”;

— “Montrecul” of “Montre-Cul” of “En Montre-Cul”;

— “Tonnerre”;

— “Vézelay”.

Deze aanvullende geografische aanduidingen worden aangebracht na de naam van de gecontroleerde oorsprongsbenaming of onmiddellijk onder de naam van de gecontroleerde oorsprongsbenaming en gedrukt in letters die niet groter of breder zijn dan de letters van de naam van de gecontroleerde oorsprongsbenaming.

c) Wanneer de naam van de gecontroleerde oorsprongsbenaming wordt aangevuld met de vermelding van het hoofdras, wordt deze onmiddellijk onderaan aangebracht en afgedrukt in letters die niet groter of breder zijn dan twee derde van de letters van de naam van de gecontroleerde oorsprongsbenaming.

d) De naam van de gecontroleerde oorsprongsbenaming moet worden gevolgd door de vermelding “gamay” voor wijnen die aan de vastgestelde productievoorwaarden voldoen.

De vermelding “gamay” wordt onmiddellijk onder de naam van de gecontroleerde oorsprongsbenaming aangebracht in letters die even breed en hoog zijn als de letters van de naam van de gecontroleerde oorsprongsbenaming.

e) Op het etiket van wijnen met de gecontroleerde oorsprongsbenaming mag de naam van een kleinere geografische eenheid worden vermeld op voorwaarde dat:

— het gaat om de naam van een plaats die is opgenomen in het kadaster;

— die naam vermeld staat op de oogstaangifte.

De letters van de betrokken plaatsnaam mogen niet groter of breder zijn dan de helft van de letters van de gecontroleerde oorsprongsbenaming.

f) Op het etiket van wijnen met de gecontroleerde oorsprongsbenaming mag de grotere geografische eenheid “Vin de Bourgogne” worden vermeld.

Link naar het productdossier

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-8ef8ee69-ebd9-41ce-b171-0c93f2b1b6f7